

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theatrum Asceticum, Sive Meditationes Sacræ

Neumayr, Franz

Ingolstadii [u.a.], 1747

VD18 14516888

Meditatio I. Peccatum est malum summè noxium, sive Jeroboam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54686](#)

PECCATUM
SUMMUM MALUM
ARGUMENTUM
QUINQUE MEDITATIONUM,
ANNI M. DCC. XLI.

MEDITATIO I.
PECCATUM
MALUM SUMME NOXIUM
SIVE
JEROBOAM.

ARGUMENTUM.

PECCATUM Ergimus in considerandis gradibus perfectæ Conversionis, cuius Ideam abhinc biennio in Augustino spectavimus: & quia ante annum contemplati sumus gradum primum, qui consistit in cura impetrandæ Divinæ gratiæ per Marianæ Devotionis Exercitium, quo nihil ad hunc finem efficacius est: propterea hoc anno ad secundum gradum procedimus, quem ponimus in vivo, & acerbo horrore peccati. Itaque quinque Medi-

Meditationum erit scopus, & labor, inculcare animis hanc veritatem excitando horrorem, si sedulò expendatur, utique sufficien-tem: *Peccatum est sumnum malum.* Brevis sententia funestam in nuce Iliadem claudit, cuius hæc est synopsis: *Peccatum ma-lum est summè noxium*, *malum summè turpe*, *malum summè triste*, *malum pejus morte*, *malum infinitum*. *Omnia Fides & Ratio ad oculum demonstrabunt.*

Hodie prima veritas, quod peccatum malum sit summè noxiū, in Jeroboamo se exhibet, qui, ne subditi, postquam à Roboamo defecerant, amore templi Hierosolymitani ad eundem retraherentur, Regno suo Idololatriam invexit. Consilium stolidè politicum fuit, nam *idcirco*, teste sacra Pagina, *idcirco* induxit Dominus mala super domum Jeroboam, & omnem familiam, sicut prædixerat Ahias Propheta, per rebellem Baasam extinxit. Mors Jeroboami à Scriptura sic exprimitur: *Quem percussit Dominus.* & mortuus est. 2. Paral. 13. Mors filii ejus Nadab, & totius familiæ interitus sic narratur: *Invidiatus est ei Baasa.... interfecit illum percussit omnem domum Jeroboam.* 3. Reg. 14. Evidem tragicci casus series intra duas horas peracta non est, sed nos per theatri licentiam utimur *synchronismus*, quem competre temporum dicas, cuius usu Historia sæpe plures annos complexa sic exhibetur, ut videri possit tota uno, eodemque die absoluta fuisse. Igitur primæ Meditationis hæc est

Materia : Jeroboami cum tota familia infelix interitus.

*Puncta duo: Primum, tantæ Ruinæ certa causa:
Secundum, miserabilis modus.*

Fructus: Detestatio impii axiomatis: *Si non licet, tamen expedit.*

Propositum: Fuga peccati, etiam cum ad peccandum aut lucris spes invitat, aut danni metus impellit. In specie decernamus, persuasissimum nobis esse debere,

quod felix esse in suis consiliis nemo possit, invitâ
Deo, aut inimicô.

In Choro ostenditur, quod peccatum utile sit chimæra.

PERSONÆ.

*Jeroboam Israëlis Rex.
Nadab Filius natu maximus.
Abias Propheta.
Aram Legatus Asæ Regis Iudæ.
Baasa Præfctus Militiæ.
Zara Familiaris Baasæ.*

PROLOGUS.

Fides Rationi persuadet Meditationem
hujus veritatis: Peccatum est sum-
mum malum.

Fides. Ratio.

Ratio. Ergo præ peccato omne malum aliud
Deberem eligere?

Fides. Quia inter plura mala
Eligendum est minimum utique.

Ratio. Atqui, quod peccatum malum sit
Maximum omnium,
Est sententia captu difficultima,
Et communi sensu planè contraria.

Fides. Aliud antiqua te doceant tempora: sequere me! ...*

Ratio

(*) Exhibetur Imago hinc priscorum Martyrum, illuc poenitentium.

Ratio. Superi! quò me abripis, Fides?

Fides. Primorum sacerdotum imaginem vides.

Hinc disce, quis genuinorum

Communis de peccato fuerit sensus Christianorum.

Aria

Vide, stupe, hac de Rupe

Quantæ fluant lacrymæ! ...

Hic, tuorum in Majorum

Roma natat sanguine! ...

Ne peccarent, hæc tulerunt:

Cum peccârunt, sic fleverunt:

Tantus horror criminum,

Tantum fuit odium.

Ratio. Obstupesco! ... Erubesco! ...

Nam egone, ne peccarem, funderem sanguinem,

Cum pro peccato ne quidem lacrymas

A me impetrem?

Arietta.

O meæ lacrymæ,

Quam estis aliæ! ...

Ex naturæ placito

Plenô itis alveo:

Quando jubet gratia,

Nulla manat guttula:

Quam estis aliæ,

O meæ lacrymæ!

O quis dabit capiti meo aquas tales,

Et oculis meis fontes lacrymarum ipsis similium,

Mm 3

Fides.

- Fides.* Ego, ego docebo te doctiūs flere,
Si potes facere, quod Isti, & isti fecere.
Ratio. Ecce me! audio te.
Fides. Veritatem, quam coepi explicare,
Attentiūs meditare.
Quod *Audiens* vix percipit,
Meditans perfectè intelligit.
Puncta distribuo: ruminare sedulò! ...
Peccatum summum est malum! volo dicere:
Malum est summè noxium! ...
Summè turpe! .. *summè triste!* ..
Pejus morte! .. *infinitum!* ..
Vel, quod idem est denique,
Malum pessimum in omni genere! ..
- Ratio.* Intellexi te:
Verùm obsecro, ne me obrue!
Singula per moram explica,
Et hodie,
Quomodo peccatum malum sit *summè noxium*,
Doce me.
- Fides.* Doceo: nam placet sapiens desiderium,
Quia intellectus serio cogitabundus
Est salutis initium. S. Aug.
Ergo accingere.
In *Jeroboamii* funestissimo exitio
Dabitur primi Puncti demonstratio.
- Ratio.* Ut fructum ferat mea spes,
Fayete Cœlites!

Aria.

Aria.

Et tu, qui amarissimos,
JESU dulcissime!
Peccati fructus propter nos
Gustasti avidè;
Fac, me verè
Tecum flere! ...
Istæ prosunt lacrymæ:
Istæ fient Margaritæ,
Quæ splendebunt dispertitæ
In Corona gloriæ.

MEDITATIONIS I.

De Interitu Jeroboami cum tota Familia

PUNCTUM I.

Tantæ Ruinæ certa causa.

SCENA I.

Jeroboam. Aram.

Aram. **V**erum dico, Rex, & augeo nihil. Decies centena millia bellatorum eduxit | Æthiops adversùs Asam, (2. Paralip. 14.) sed nos, Deo freti, ut vidimus, vicimus hostem tam formidandum, atque ad internectionem delevimus: præda immensa fuit, lætitia supra modum, & fructus victoriæ terror ingens, quo omnes circùm populi Asæ gloriam reverentur. Intellige, quam bonus sit Deus Regi meo, postquam ille Regni sui primordia in ruina infamium idolorum firmavit, quorum scelesto cultui se Pater ejus, & Ayus addixerant. *Jerob.* Bonus fit

fit Asæ Deus, mihi semper est malus: nec habeo, unde bonum sperem. Scis, Aram, quod jam alter supra vigesimum annus fluat, quo sceptrum teneo: qua hora felix fui? ut dies diem, sic calamitas calamitatem exceptit: bella, clades, funera conficiunt seriem annalium Regni mei. Si sic futurum erat mihi, cur Regem me fecit Deus? num, ut miserum faceret? Aram. Imò Regem fecit, ut magnum, ut gloriosum, ut beatum facheret: & effe utique, si Deo, qui te evexit, confidere maluisses, quam tibi, tuèque prudentiæ. O Princeps, quis ita fascinavit te, ut putaris, *utile tibi peccatum fore*, & credideris, fieri posse, ut bene sit tibi *in vitio Deo*, imò inimico? Jerob. Sile! peccatum est utique, peccatum graviter, quod Deo Israëlis rebellis, aureo vitulo curvârим genu! stultitiam video! Aram. Sit Superis laus! agnoscis, Rex, peccasse te: primus ad gratiam gradus est, *confiteri*. Jerob. Nempe si confessionem extorquet *pœnitentia*, non desperatio. Aram. Cur desperes? si perdere offensus Deus Jeroboamum voluisset, non servasset tamdiu, non tolerasset tam patienter. Atqui expectat. Jerob. Expectat, ut diutius cruciet. Aram. Ut per adversa eruditus, redeas in viam. Quanquam quid adversa loquor? finis erit: redit Phoebus post nubila, suaviter tibi vultu sereno radians. Ecce Rex meus, utique Deo auspice, in suæ felicitatis communionem ultro invitat te, exposcit foedus, offers Nadabo uxorem filiam, dotis nomine restituet ereptas urbes, erit æterna pax. Una conditio ponitur, ut subversis altaribus impiis, te ac tuos restituas Deo Israël. Quousque deliberabis? Jerob. Serum consilium est. Jam latam sententiam Ahias cecinit: Amice, perii! Aram. Nondum, Rex! nam mihi crede, si mutas mentem, mutabit sententiam Numen, & aliud Ahias canet. Jerob. Quid ago?

SCE.

S C E N A II.

Zeroboam. Aram. Nadab.

Nadab. **R**ex Pater! postremos fratri honores dedimūs: sepultus est. Fac ergo modum luctui, & tandem te nobis redde. *Zerob.* Sic fiat: reddo me. Nadabe, facio, quod Asa suadet: tu Patris exemplum sequere. Eo, ut frangam vitulos, aras profanas destruam, occidam popas, evertam lucos. *Nad.* Siccine? in hoc consilium impellit Asa? in hoc tanto impetu, Parrens, ruis? impera moram saltem, & num, quod agis, expediat, vide. *Aram.* Obedire Deo utrūm expediat, an consultandum est, Princeps? *Nad.* Huc, Aram, tuus te misit Rex, ut turbes aulam? *Zerob.* Hoc agis, Nadabe, tu, ut Patrem tecum & totam familiam perdas? Fili, hoc uno consilio placari nobis Deus Israēl potest, ut imminens avertat exitium domūs. *Nad.* Exitium domūs! unum ex filiis mors rapuit tibi: grave malum est Patri, domui leve. *Zerob.* Sic? nempe unum me lugere malum in morte filii, hoc credis tu: sed fœta capiti impendet nubes, mi fili, & ultima luxit dies. Furor irati cœli infestat aulam, Regius undat crux, concidit solium, tota in ruinam procubuit domus. *Nad.* Impotens dolor loquitur. Nunquid enim adhuc superstes vivit Nadabus tibi? aut, si vilui, ecce adhuc fratres mei Salmon & Esron vivunt, vivunt duæ filiæ tuæ, & ex illis nepotes septem: nondum procubuit domus. *Zerob.* Sile filios, fratres, nepotes sile: fuerunt! hæc vox Tonantis est: fuerunt! Evaginavit fulgurantem gladium vindex Numen, nec una victima sævitie saturat. Non dimittetur ne una quidem anima de meo semine, (3. Reg 15. Ahias vates est. I, Matrem interroga, quid audierit à viro Dei: sic intelliges, an nimius me luctus premat. O Regibus tremendum Numen!.. heu! videre jam his oculis mihi video r spectaculum atrox! fratres, nepotes, filii mei, carnem vestram vorabunt

Nn

corvi,

corvi, & sanguinem canes bibent, quia Dominus locutus est! (3. Reg. 14.) Prô horror scenæ! ô Israël, popule tot annos regnate mihi, unum hodie de filiis sepulchrô condis: reliquos omnes meos canibus & corvis dabis! tremite posteri sortem Regum! Est aliquis supra nos, qui si agit contra nos, vœ nobis! vœ nobis! Nad. Fateor, tremunt viscera, & ambæ aures tinniunt ad horrendum oraculum, si verè oraculum est. Pater, an idem, qui tibi olim regnum cecinit, jam istud malum Prophetæ canit? Jerob. Idem Ahias canit, ut minùs dubites, an canat verum: & adjecit, quod maximè terret: *Constituet autem sibi Dominus Regem super Israël, qui percutiet domum Jeroboam in hac die, & in hoc tempore!* Viden', adeò nec mora supplicii est. Nad. Quid audio? mihi debetur regnum, & alius auferat! quis ille? quem nominavit vates: hoc ense cadet. Jerob. Juveniliter jactas te. Nempe minæ nostræ terrebunt coelum, ut minas retractet suas? Nad. Vocetur Ahias saltem, ut doceat, quis destinatus sit Auctor cladis. Jerob. Vocavi, & missus est Zara, Fili, ut Prophetam adducat mihi. Nad. O factum providè! est proditor Ahias, nisi prodat hominem nobis, quem in exitium nostrum Superi concitant adversum nos. Aram. O Principes, inutile consilium est! nam instrumentum extii vestri quid juvet scire? nihil ista scientia decretis Dei obsistet: de causa mali, de abolenda causa oportet angi, de peccato, inquam, deflendo, quo à Deo defecistis ad vitulos, de extinguenda labe ingratitudinis, per quam potestate Regia divinitus data abusi pessimè contra Datorem estis. Hæc cause imminentis interitus sunt: has si tollere properatis, instrumentum Deus sine mora projicit. Nad. Video utique, non dici nihil. Sed detollenda causa deliberari postea potest: nunc expedit festinare, ut caveamus, ne aliquod instrumentum se moveat. Aram. Si Deus prò vobis sit, quis erit contra vos? Deum placate! Nad. Humanam prudentiam Deus non prohibet. Aram. Nisi obfiscat Divinæ. Jerob. Demus utrique aliquid: I, Nadab, fidelem habemus & stre-

strenuum servum Baasam: mone, ut excubias geminet, ne quid turbetur. Ego me abdo intus, ut orem offendum Deum, ne præcipitet poenam, priusquam Ahias adsit. *Nad.* Probè, Rex: sic utrinque securi sumus. *Aram.* Ah! anxii de poena estis, de culpa parum: dubito, num istas curas Superi æstiment.

S C E N A III.

Nadab. Baasa. Aram.

Nadab. **U**T opportunus occurris mihi, amice Baasa: geminari excubias jubet Rex, & ne quid turbarum aut miles, aut civis moveat, invigilare, nam sæva procella impendet capiti: sed tibi se ac suos totâ fiduciâ committit Jeroboam. *Baasa.* Nempe! .. si mihi fuditis, Princeps, cur accersitur Ahias? unde metus turbarum est hodie? miles & civis omnis non inconcussam tamdiu probârunt fidem? Ecce! unius deliri senis jactantia, dum clamat: *Hæc dicit Dominus!* omnes potuit Regni Proceres in suspicionem læse Majestatis adducere: *tanti sumus!* Hoc eo questum Regi. *Nad.* Hem! novam querelam audio. Sed, obsecro, quæ esse Baasa, & mihi crede, falsa est omnis tua de nostra suspicione suspicio. Video scire te, quæ mala nostræ domui malus bubo cantaverit: jam vult adduci hominem Rex ad se, ut intelligat, à quo debeat cavere sibi, ac suis. Quid in hoc consilio improbas tu? *Baasa.* Est, quod dixi. Ergo quemcunque reum parricidii, & tyrannidis Ahias dicet, vobis reus erit, judicatus est, periit, etiam si Baasa foret. Bene est: sic pensatur tot annis probata fides, triu mphat Asa: obtinuit, quod volebat! per suum Legatum turbavit aulam, per Ahiam effecit, ut diffidat Jeroboam àdissimis sibi: sic nudum Regi Judæ Rex noster prostituit latus: quid sequi necesse sit, ut videoas, non est opus, Prophetam esse. *Nad.* Bardus sim, nisi capiam, Baasa, quām non ineptus interpres minarum sis, quas eructavimus in aures foeminæ. Quid tibi

Nn 2

vide-

videtur Aram? *Aram.* Queror, audiente me, injuriam tam atrocem inferri meo Regi, ut audeat aliquis de artibus tam infandis accusare Principem tam Religiosum. Si Regnum Israelis ambiret Asa, arma suppeterent, patrocinaretur jus, faveret Deus: per fraudes & mendacia, per oracula ficta, & graves calumnias, per scelera & malos dolos, quod Asa sibi novum imperium querat, non potest suspicari, qui novit, quo ille animo in suum feratur Deum. *Baasa.* Numen est nomen Regibus, quod, cum expedit, jactant, cum non expedit, negligunt: & quando de occupandis Regnis agitur, quis nescit, curam Religionis in ultimis curis esse: nec imprudenter, ut puto: nam hic an ille plura Regna obtineat, quid interest Dei? nulla illi propterea pars coeli eripitur. *Aram.* O digna viro sententia, cui Deus est vitulus, contentus utique, si bona pascua, & commodum stabulum habeat. Sed Deus, quem Asa colit, Rex Regum est: illi subsunt, qui praesunt omnes: omnes, quo modo praeferint, rationem severam reddent. Vx illis, qui potestatem Vicariam Dei aut sibi arrogant invitò Deo, aut adhibent contra Deum. Hunc Deum, Princeps, time, hic tibi per Ahiam intentat malum, à quo nullus Baasa eripiet. *Baasa.* Enintrat Zara, & ipsum trahit.

SCENA IV.

Nadab. Aram. Baasa. Abias. Zara.

Zar. Subsistite miles: aulam ingredimur soli. *Ahia,* bona loquere, si auditorem cupis benevolum tibi. *Abias.* Loquar, quod Deus jussit, funera, neces, stragem, pacatum nihil. *Aram.* Ahia salve! regium hic Principem vides, cui male suspecti sumus: oro, ut saltem spe bona soleris trepidum: dic mala, quæ minitaris, posse effugi, si cum Rege Patre citò redeat ad Deum nostrorum Patrum: aut, an non est ita? *Abias.* Opto, ut ita sit. Sed Dominus locu-

locutus est, & conditionem non addidit. *Nad.* Crude senecio!...
Zara, Parentem admone. Tu verò, bone vir, age, repe te fe-
rare carmen cantatum Matri. Constituet Dominus Regem su-
per Israēl? adhuc affiras? *Ab.* Constituet. *Nad.* Quem? *Ab.*
Nomen cœlum non dixit. *Nad.* Ille percutiet domum Jero-
boam? *Ab.* percutiet in hac die, & in hoc tempore! *Nad.*
Quis? *Ab.* Nescio. *Nad.* Aut dices, aut primus cades. La-
tro est, qui canit cladem, & silet auctorem cladis. *Aram.* Prin-
ceps, novo crimine irritas Nemesis, nisi Legatum Numinis
reverentiū habes. *Nad.* Unde probas, quod locutus sit tibi
Dominus? *Ab.* Non credis? facis, quod solent juvenes: exper-
iri miseriam malunt, quām credere. Experieris. *Nad.* Quid
experiār? *Ab.* Quod non credis. *Nad.* Loquere! *Ab.* Hoc
dicit Dominus: paulò pōst truculenta sublatum morte vorab-
unt canes. *Nad.* Hoc dicit Dominus? & quis me tollet?
Ab. Hoc non dixit Dominus. *Nad.* Sycophanta impudens!
testes sint mihi Dii, nisi Regem Patrem revereret, jam nunc
hac manu confossum caderes. *Aram.* Obscurus, Princeps, fu-
rorem tempera. Nam si loquatur senex, quid prodest tibi?
aut meretur fidem, aut non meretur? Si meretur, colendus
est: si non meretur, cur vocāstis? *Baasa.* Sic est, *Aram*,
assentior tibi: vocari homo in aulam non debuit: sed quis
est auctor consilii, unde hæ turbæ sunt, & panici metus?
Aram. Orate, ut placidum vobis Ahias DEUM reddat: sic erit
turbarum finis. *Ahia,* Rex prodit: loquere nunc saltem au-
sterè minus: jam enim paravi tibi docilem satīs. *Nad.* Rex
Pater! perierunt nostræ spes! negat senex auctorem mali,
quod cœlum intentat nobis, à cœlo sibi
innotuisse.

Nn 3

SCENA

S C E N A V.

Accedit Jeroboam.

Jerob. Ergò aliò vertendæ curæ sunt. Ahia doce, quid facient
 dum sit mihi, ut veniam à Deo merear. Spem inter,
 & metum luctor, an superfit consilium, quod me juvet. *Ah.* Con-
 silium, quo modo veniam culpæ mereri possis, habeo. *Rex,* de pæ-
 næ venia nihil spondeo: Quia projecisti Dominum, project te Do-
 minus, ne sis Rex! lata sententia est. *Aram.* Heu! eversa est
 spes omnis mea! atqui Ahia, jam mihi Rex addixit pacem, pro-
 misit cum Asa inire foedus, accipere Nadabo sponsam in pignus
 fidei, dejicere ab aris vitulos, restituere cultum Dei Israel: erunt
 duabus populis duo Reges, sed unus Deus, una Religio, unus ani-
 mus. A te pendet tam grande bonum, si modò dicas, placari
 sic posse Superos, ut impendentem avertant interitum domus.
Ah. Adulari me velles, Aram, & dulcibus verbis fallere? Non
 persuades: semper sceleratis austera est veritas, dicenda tamen,
 quia mendaciō non juvantur. Velles, ut promitterem, mitius
 acturum Deum, si Jeroboam submitat Legi rebelle caput: quo
 auctore promitterem? nuntiare pænam me jussit Deus: promit-
 tere pæna gratiam non jussit. Fortasse faciet gratiam: sed quod
 fortasse faciet, non debet dici facturus certò. *Vides,* Rex, nihil
 me, ut placeam, loqui: prodesse cupio. *Aram.* Ah! bonum
 utique habemus Dominum, cui hæc propria laus est, quod mife-
 reatur poenitentium, & parcat. *Ahias.* Aram, confundis omnia:
 distingue à culpa poenam! bonum habemus Dominum, qui fa-
 cilem deprecantibus veniam culpæ concedit: sed ne nimis sint
 mali homines, si ipse nimis bonus esset, non solet cum culpa di-
 mitttere poenam simul. Davidis memento, Rex! poenitenti cul-
 pam dimisit Deus, poenam non dimisit: heu! quam multas, &
 graves dedit! & tu vis, ut tibi dicam, daturum te esse nullas?

Plus

Plus dico: promissio pœnitentiæ sub hac conditione, si Deus retractabit sententiam, irritare Deum acerbius potest, placare non potest. Nam quis es tu, ut audeas Deo conditiones præscribere, sub quibus pacem velis? dicere: Agam pœnitentiam, si Deus remittat pœnam, non est voluntas bona, quia pœnam, non culpam odit, qui retractare culpam non vult, nisi Deus retractet pœnam. Æternam pœnam dimitteret dolenti Deus, hoc promitto, hoc sufficiat tibi: magna miseratio est in malè meritum. Temporali submitte, Princeps, superbū collum, & clama: merui! sic placabis. Jerob. Acerba oratio est. Ergo certum est, quidquid egero, morte cruenta cadam! morte cruenta filii, fratres, nepotes cadent! sic placabo! Dure, quam hoc est asperum solarium misero! Ab. Solarium tamen poenas æternas merito. Rex, audi amantem tui? si cum igne devorante, & ardoribus sempiternis habitabis quondam, inclinasse te ferienti in tempore Numini, seris optabis votis. Quanquam quid multis urgeo? prudens es. Si cedis Deo, æternam certò, temporariam fortasse simul evades pœnam: si non cedis, neutrā vitabis; utraque certò premet. Potes ambigere, quid sit agendum? ... tumultum animi hoc triste silentium loquitur. Loquere Rex! Ah! audiam salubrem vocem: peccavi! Jerob. Confiteor! deprecor! prostratus ad clementiæ solium promitto supplex, ô magne Deus! ruent profana Numinia, ibunt in cineres vituli, uni tibi victimas omnis Israel dabit, si modò placatior meæ domui, strictum gladium vaginalē reddas. Ab. Iterum in conditionem relaberis miser! quid sibi vult istud si? Ah! pœnam quereris semper, de pœna plangis! non est iste sinceræ pœnitentiæ spiritus. Peccavi Domino! sic planxit David: de culpa doluit, de pœna siluit. Exemplum habes. Eja sequere, & gratias age, quando præter culpam remittere supplicium etiam optimus Deus volet: si nolet, tolera! hic animus bonus est. Et denique quid facias? Si Deus revocare sententiam renuat, velis, nolis, ferre pœnam, necesse est: non evades:

des: Interest, ut pœnitens malis, quām contumax ferre. Nadab. In furias iste me sermo agit! & Patrem video patientem, imò prostratum video, supplicem, flentem! dic, Propheta inhumane, tanta submissio Regis non movet Numen? Ab. Homo videt, quæ parent: Dominus autem intuetur cor: odit hypocrisin. Baasa. Inferi facerent, ut essem Rex, ego te silicernium audax vi-
Etiam stygi darem! nam quas officias audio? Et quo isti ar-
gumento iram alicujus Numinis, Rex, probant tibi? Bellus Pro-
pheta es! interrogaris: Quis percutiet domum Jeroboam? Re-
spondes: nescio! urgeris: Si evertentur positæ vitulis aræ, num
parcet Deus? repetis: nescio! palpo crassa, deliria dicam, an
mendacia senis, etiam nescio. Sed omittite curam, Principes,
occurrit consilium, quo ego faciam, ut in lucem veritas prodeat,
& dislipet atras nubes, si modò liceat sine arbitris loqui. Nad. O
liceat, Rex! restitue mihi Patrem Baasa, & aulæ serenum diem:
sic amo te! resurge Parens in bonam spem. Jerob. Quid speret
à Baasa, Fili, qui nihil habet, quod speret à Deo? Abias. Sic est: à
Deo non est, quod speres, nisi decernas poenitentiam sine condi-
tione, sine conditione. Baasa. Rectè, rectè! ergò cessa tu Regi
molestus esse, & patere, ut, quem Deus deseruit, homo adjuvet.
Aram. Quid iterum audio? Rex, ego Baasæ non fiderem. Qui
sic de Deo loquitur, aut miserabilem Deum adorat, aut verius
nullum, præter fortunam, & casum: & fieri possit, ut fidelis sit
tibi? ignosce Baasa, ego tibi non fiderem. Baasa. Nadabe Prin-
ceps, non dixi jam, hoc agiab his, ut Rex diffidat fidissimis sibi? ô
lingua audax! sed audiar modò, & intra horam patebit, quis ego
sim, qui sitis vos: sic ulciscar hanc contumeliam. Nad. Ni-
rum vis, ut per tormenta cogatur senex nominare virum, qui no-
bis insidias facit? Baasa. Tormenta testimonium incertum ha-
bent: ego certius dabo. Jerob. Et quod me juvet? Baasa. Non
est dubius eventus felix consilii mei, modò audiar. Jerob. Au-
dio: locum date. Baasa. Interim istos Zara custodiat, donec aliud
decre-

decreverit Rex. *Jerob.* Sic volo: sic cogis, Ahia! non potes consulere quidquam, quod mihi prospicit: superest, ut ipse consulam. *Ahias.* Omnino. Conferte consilia Prudentuli, ut evadatis, quod metuitis malum! sapitis supra Deum! *Aram.* Baasa certius loquetur oraculum! *Baasa.* Experieris. *Ahias.* O tumor hominis! sed non est prudentia, Rex, non est consilium contra Dominum: ego bonum suasi: utinam persuasissem! sed tu semper times malum poenæ, & de malo culpæ non doles: gravissimè erras! *timor* nihil prodest, *dolor* prodest, dolor, dolor, & pœnitentia sine conditione, *sine conditione*.

S C E N A VI.

Jeroboam. Nadab. Baasa.

Jerob. Audivi. Baasa, quod aliud tu remedium habes? *Baasa.* Efficax, & cuius usus sic proderit vobis, ut desinatis metuere hos latratus, quia ego, si veritas aliqua minis Ahia subsit, periculum omne discutiam. Quid suadeam, paucis doceo. In lucum pergamus: ibi pro Regiae familiæ salute sacrificium solemnne vitulis fiat: assistant aulæ & urbis Primates omnes: si quis absit, reus læsa Majestatis, & affectatae tyrannidis fiat. *Jerob.* Quorsum istud? *Baasa.* Scilicet, ut intelligas, Rex, quod Ahias siluit, quis sit, à quo impendeat exitium domui: nam ut innotescat Author sceleris, Summa cautelæ est, quæ ab homine ponî potest contra imminens malum. Innotescet autem, cùm immolabis, nisi vehementer me animus fallit. Quid enim futurum sit, videte, & vos verba senis expendite. *Constituet*, ajebat, *constituet Dominus Regem super Israel!* quæro: quis Dominus? utique Deus Israel: quem constituet? utique vindicem sui contemptū, quod vitulorum cultum invexeris Regno. Infero: ergò constituet virum addictum sibi, & vitulis infensum: sequitur: ergò qui vobis insidiatur, in solemnitate idolis sacra non comparebit, *Nad.* Et, qui

Oo

non

non comparet, vis dicere, seipsum prodet: Divinum consilium est. *Jerob.* Quòd si omnes compareant? *Baasa.* Conclades, falsum oraculum esse, & ad ciendas turbas ex cogitatum, ut Regi Asæ obsequium fiat. Accedit aliud commodum. Vulgata in urbe victoria, qua debellavit Æthiopes Asa, & eadem occasione per Legati comites laudata pleno ore potentia Dei, quem Asa colit, grave potest periculum trahere. Credula plebs, & aurâ mobilior concipiet desiderium revertendi ad Deum suorum Patrum: desereris Rex, aut quod suspicor, ne Ahias præviderit, occideris: Asa percutiet domum Jeroboam, & erit Rex super Isræl. Tanto malo maturè occurritur, si per præceptum immolandi vitulis auferas Duces civibus, quorum consilio ad res novandas juvari possent. *Nad.* Rex Pater, nemo potest sapientius loqui. *Jerob.* Est, quod dixit Aram. Quàm prudens & fidelis es servus, Baasa, tam parùm video Religiosum. Heu! in certius exitium ruo, si tibi obsequor. Nam si sacrificium vitulis facimus, utique peccatō novō incendimus iram Numinis, & ut ulciscatur celerius, temerè provocamus. *Baasa.* Peccatō novō! quid vocabulum horres! forte nec datur Deus, saltem qui attentus sit nobis. *Jerob.* Ego sentio attentum mihi. *Baasa.* Detur igitur, non dispergo. At ego non peto, Rex, ut sacrifices hoc animo vitulis, quòd insultare Deo velis, quem times: sacrificia, quia sic expedit tibi: sic non offendes. *Jerob.* Malè infers. Quocunque animo agam, si ago, quod Deus prohibet, protestatio est contraria facta, peccatum facio, offendendo. Hoc mihi Ratio loquitur. *Baasa.* Igitur etiam dabo hoc, ne de nomine litigem, dabo, quòd sit peccatum novum, si vitulis rursum immoles, sed quid tum postea? erit peccatum utile tamen, imò peccatum hodie necessarium tibi, atque quod caput est, peccatum, quale committes adhuc semel, deinde nunquam amplius. Certè, si erit hoc tibi peccatum felix, deinceps non tenebo te, Rex, quo minus à vitulis redeas ad Deum Israël: imò forte Baasam etiam exemplō ad ipsum trahes. *Jerob.* Benè dicis: si erit pec-

peccatum felix. Quis autem mihi sponsor boni eventū sit? Baasa. Præsente Baasa vim audeat aliquis Regi facere? lucum omnem circumdabit miles meus, ne quis se moveat: quod periculum metuis? Jerob. Tu mihi non sufficies contra Deum. Baasa. Sufficit, quod sufficiam contra homines: nam ab homine malum imminet tibi, si seni credis: homo percutiet domum Jeroboam. Cæterū age, quod vis. Ahias ne quidem poenitenti spem effugiendi interitus facit, ego viam certam ostendo etiam peccanti: quem debes audire? Nad. Quousque altercamur? ego eo, Pater, & fratres, nepotes, totam domum in lucum evoco. Jerob. Quò rapior? novo scelere offendam DEUM Israel ea die, qua placandus est maximè? Nad. Offendimus adhuc semel, deinde non amplius. Non estres tanti, reliquo cumulo adjicere peccatum unum: eādem poenitentiā simul cum reliquis postea etiam hoc delebitur. Jerob. Fortasse quidem. At verò sāpe proximum peccatum postremum est, quod cùm admittitur, plena mensura fit, & spes veniæ perit. Nad. O molesta disputatio! Ergò opprimi te, & filios, & nepotes vis? ut canes nos devorent, feres? sic amamus! .. audio suspirium bonum! sentis Rex, quod sis Pater? Jerob. O lucta gravis, quam duo timores movent, timor Dei, & timor hominis, quem Deus occultat mihi. Baasa. Timor uterque cessat, si per vitulos discas, quis sit timendum. Decernet tandem! Nad. Decerne! proderit, & est necesse. Jerob. Quia cogor. Ite! in lucum imus. Nad. Vive Baasa, viatores sumus! Baasa. Vive Rex! admoneo Zaram, ut militem cogat. Jerob. Ignosce Deus Israel! adhuc semel vitulis curvo genu: tu adigis! sed adhuc semel, deindenon amplius. Nad. Tibi me Baasa debedo. Tu in hac nocte stella es mihi, ad cuius fulgorem felix navigo: fulgere perge! non errabo, nisi cùm occides tu.

SCENA VII.

Baasa. Zara.

Baasa. Ego oriār, cūm te occidam. Zara. Longum collo-
quium fuit. Captivi mei miris interim se angunt mo-
dis, & artes Baasæ metuunt: Ahias Poenitentiæ consilium à te
everti dolet, Aram suæ legationis fructum queritur à te succidi.
Baasa. Quid respondisti ad has querelas? Zara. Cum dolentibus
dolui, & credunt simplices inimicum me esse Baasæ, ideoque ro-
gārunt etiam, ut explorare, si possem, vellem, quo tu consilio
Regem solatus fueris, nempe ut agerent certius adversum te.
Baasa. Igitur ex arte tu intelligis artem, qua decipimus homines,
quando ne Propheta quidem divinare arcana potuit vafri cordis.
Et ego providum coelum laudo, quod me non prodidit fatidico
seni. O Superi boni, quo ego merui bono hoc tantum bonum!
Ego, ego sum, ô Ahia, si nescis, ego sum, quem constituit Do-
minus Regem super Israel, qui percutiet Domum Jeroboam in
hac die, & in hoc tempore, ego sum! certum est: ita mihi hic
animus loquitur. Væ nobis, Zara, si, qui locutus Ahiae fuit, sicut
prædictum ruinam, sic nominasset Auctores. Zara. Poterat certè,
& ego trepidavi totis artibus, cūm jussit Rex, cum cohorte abire
me, ut Prophetam etiam invitum adducerem. Væ tibi! vñ
Baasæ! clamabat hic intus aliquid. Baasa. Rideo, quia nescio,
me magis, an te descripseris. Zara. Tunc dixi mihi: profectò
datur Deus, & Deus attentus nobis, qui ipsum cor, & renes in-
spicit: quis enim aliis nostra consilia detexisset Ahiae? sic dispu-
tans mecum, multis precibus oravi Numen illud, ne cum consi-
lis etiam Consiliarios proderet. Baasa. Heus tu, de his loque-
mur alias. Nunc dic, an idem sis? Zara. Ex aste devotus Baasæ.
Baasa. Pretium devotionis ingens feres, cūm ero Rex. Zara. Ni-
hil ista memora: erit hæc summa merces, placuisse. Unum
quæ-

quæro, cogitatum scelus sciri à Deo Israelis an adhuc ambigas? *Baasa.* Sciat. *Zara.* Igitur idem DEUS etiam Auctores sciet à *Baasa.* Sciat quicunque DEus, modò non sciant homines, priusquam perficiam. *Zara.* DEus autem hæc sciens omnia, an favere consilio potest? *Baasa.* *Zara,* modò non obsistat DEus: ut faveat, non est opus. Cæterūm Ahia teste, si cœlum non probat modum consilii, certè eventum probat. *Zara.* Vis dicere: Jeroboam à cœlo damnatus ad mortem est, nos sumus executores sententiæ. *Baasa.* Rem dicis: & erit executionis præmium mihi, titulus Regis. Ut me vox ista afficit, & tres litteræ sonum quām gratum faciunt, *Rex!* O digna vox, quam omnibūs periculis meam velim! propera, *Zara,* propera! hodie perficiendum negotium est. *Zara.* Principes tribuum jam aurō tibi, & magnis promissis emi: quid vis, ut fiat insuper? *Baasa.* Dixisse pridem, nisi tu inanibus quæstiunculis divertisses à proposito. Nempe consortium cum Ahia has tibi de Deo inutiles curas peperit. Posthac hæc tibi morum regula inter cæteras esto: *Si vis, ut vita hominis juvena sit tibi, homines divinos fuge.* *Zara.* Notavi: quid porro jubes? *Baasa.* Porro volo, ut Ahiam cum Aramo occultâ viâ dimittas ex aula, & jubeas in lucum ire. *Zara.* Quid agant ibi? *Baasa.* Antequam Rex veniat, ibi adsint, ut videant, quid agat Baasa, & oculis usurpet Propheta vaticinii eventum sui. Nempe, *Zara,* ut sacrificent vitulo, persuasi Regibus per spem, sic cognoscendi Actorem funestæ cædis, quam metuunt sibi: sed Sacerdotem Jeroboam se credit fore, & erit victima. Ut Spectatores hujus spectaculi Ahias & Aram sint, tu efficies. *Zara.* Facilis cura est. Cùm de colendis vitulis Ahias audiet, incensus zelō in idoli ruinam ibit. *Baasa.* Eat! tu postea, cùm ad venerit Rex, cinge militibūs lucum, ne quis evadat. Deinde cùm dabo signum, conclamate, quod valles ac montes repeatant: Vivat Rex Baasa, vivat! & ad hanc tesseram invadite

Oo 3

dam-

damnatum gregem, quem quisquis tueri audet, simul pereat.
Sic facies opus, Zara, quod Baasa laudet. *Zara.* Quò ducis,
sequor. *Vive!* regna !

CHORUS.

Ostenditur, quòd peccatum utile sit Chimæra.

Gratia, Phantasus. Somniantes.

Gratia. VAh! infelix gratia! sic vincat me Phantasus? (*)
Nam, quoties jam redeo conatu irrito!
Ille auditur: illi creditur: ego rejicio!
Tanti æstimor! ...

Phantas. Ita est, credite, ita est: hæc dabo omnia,
Si cadentes adoraveritis ista Numinæ.

Gratia. Numinæ? nomina! ... & quid sunt hæc omnia?

Phantas. Montes aurei!. Campi Elysii!... honorum fastigium!

Gratia. Vana, inania, stolida somnia.

Phantas. Holla! quæ iterum crepas convitia,
Dicax muliercula!

Aria.

1.

Somnia non omnia
Visa sunt errare:
Quare mea somnia
Cessa diffamare.

2.

Audeat, qui somniat,
Audeat peccare:
Sentiet, quod somniat,
Se non somniare.

Mera

(*) Exhibetur Dormitorium Mundi, & in eo unus dormiens sub cœnopæo, alter inter flores, tertius in navi.

Mera si deliria
Semper exhiberem,
Unde tot suspiria
Erga me haberem?
Est peccatum utile
Deos adorare :
Qui sic cadit, tollit se!
Cessa diffamare.

Gratia. Tenebrio mendacissime!
Quis enim est, quem non deceperisti,
Quando spem lucri ex peccato fecisti?
Aut si aliquod inde natum est commodum,
Dic: quale fuit? nunquid imaginarium?
Et quam diu? nempe momentaneum!
Et quid postea? scilicet vera, longa, gravia supplicia
Vel praesentis temporis, vel futuræ æternitatis.

Aria.

I.

Serpentis partus serpens est:
Peccati fructus poena est:
Non est possibile
Peccatum utile.

2

Urticæ cùm seruntur,
Urticæ & metuntur:
Nec spinæ, quando crescunt;
In uvas maturescunt:
Nec fundit nectar vena
Draconum felle plena:
Non est possibile
Peccatum utile.

Phantas. Quid te fatigas, cùm nemo audit te?
Concionari dormientibus, non est de tempore.

Gratia.

- Gratia.* Atqui tempus est, miseri,
Jam vos de somno surgere. (*)
Lumen pridem accendi: Surge Endymion! ..
Hem! tergum vertis iterum, crudissime bipedum!
Ergò extinguere lucerna gratiæ
Dormi, dormi stupide! nihil ultra turbabo te! ...
Tu verò tandem audi me!
Ecce sto in littore! filum porrigo: arripe!
Et huc, huc naviculam jam fatiscentem dirige!
- Somm. 2.* Sine me! sine dormire!
- Gratia.* Quoniam ita vis, sino perire
At tibi saltem me placet audire?
Surge! monet hora
Est tertia vigilia, & iam surgit aurora! ..
- Somm. 3.* Ah! dormio suavissimè: sine paululum,
Quadrantem saltem unicum! ...
- Gratia.* Sic? postquam toties repulsa sum! ..
Phantas. Vides, quòd nihil proficias? desine! desine!
Gratia. Bene est: desino! quod facitis, facite! ... (*)
Imò finis est! audis Phantase!
Sonus est tubæ Juridicæ!
- Phantas.* Heu me! quò ibo?
Montes, & colles cadite super me!
- Gratia.* Fuge! fuge! .. sic fugantur somnia,
Et vera falsis succedunt spectacula!
Surgite! surgite mortui gratiæ: ... (*)
- Somni. 1.* Ubi sum? .. sic præceps de fastigio
In feretro evigilo! ..
- 2dus.* Prô Superi! video mergi naviculam:
Date tabulam! tabulam! tabulam! ..

(*) Insonat tuba, (*) Evanescunt somnia.

3tius.

3tius. Oh! undique in spinas me induo:
Nullibi rosas, quas somniabam. invenio! ..

Trio.

Omnès tres. Perfida somnia,
Sic me decepistis? ..
Ubi estis Numinæ?
Sic me reliquistis? ..
Heu me! ...

1mus. Sic solium in tumulum
Se subito convertit! (*) *Fruitus peccati*
3tius. Gustavi mellis paululum, (**Mors,*
Et ecce! hoc me perdit! (*) (**Morbi.*

2dus. O fortunatæ Insulæ!
Vix vidi solum bonum:

Jam semi-vivum cerno me
In Insulis latronum! (*) (**Miserie.*

Omnès. O maledicta somnia!
O Numinæ inania!
Sic me decepistis!
Sic me reliquistis!

1mus. Tristis mors!
2dus. Dura sors!

Omnès. Heu!

Gratia. Hoc habetis Quod non credebatis Gratia,
Credendum fuit denique Experienciam:
Non datur, non datur peccatum utile! ...

*Pp**Aria.*

Aria.

Datur DEus:

Ille meus

Semper vigil Ultor fit,

Nemo spernit me impunè:

Nullum scelus est immune:

Semper poena comes it,

Si differtur,

Non aufertur:

Lues petulantiam!

Ego, ego accusabo,

Et vindictam inclemabo!...

Time, time Gratiam!

PUNCTUM II.

Tantæ Ruinæ miserabilis Modus.

SCENA I.

Abias- Aram.

Abias. Adsum. Firma Regnator cæli senilem animum, & pio
 conatui bonum effectum tribue! ... vah! atrox spe-
 ctaculum! stat ara vitulo in contumeliam Dei mei, & ego vi-
 deam siccis oculis? vitulo cadet viætima iterum, & hodie cadet:
 sic vestras, Superi, Jeroboam minas timet! ... O bona spes, quæ
 læto radio illuxeras mihi! sed fulgur fuit, quod momentô dispa-
 ruit. Jam tremuit miser, jam fastum in genua submisit tibi, ô
 DEus magne, jam de poenitentia cogitare coepit: cum ecce!
 Baasa in scelus novum præcipitat imprudentem! Peccatum sua-
 det! & eheu! contra omnes conatus meos persuadet: utile con-
 filium

ſilium dicitur, quanquam ſciatur eſſe impium. O lingua peſti-
lens, utinam computruiffes in fauibus ſcelerati Conſiliarii, priu-
quam infelici Regi tam atrox venenum afflāſſes!... *Aram.* Ahia
non feſellit nos Zara. Vidi ex latebris pompa mimpiam: ingens
turba eſt. Primum agmen Zara, ultimum Baafa ducunt, medium
tenet Regis familia, quam Principes circumdant, & Popæ ignem
ferentes, & enſes, & vasa: ſequitur pinguis aries, quem cornibūs
aureis, & plexā ex floribus coronā ſuperbum quidam juvenes tra-
hunt. Zara ut extima ſilvæ attigit, in circulum diſpoſuit ſuos:
Baafa deflexit à via, credo, ut ex parte oppoſita nemus claudat.
Rex cum ſuis huc rectā ſe movet. *Abias.* Et omnes Principes
ſecum habet? omnes vitulo fleſtent genu? *Aram.* Quisquis ſte-
terit, erit viſtima: nihil dubito. Sic enim narravit Zara, & hoc
Baafæ conſilium fuit. *Abias.* Ingens prudentia eſt!, ſed datur
DEus, Aram, qui apprehendit ſapiētes in aſtutia eorum, & conſi-
lium pravorum diſſpat. Jam olim Propheta Addo hoc ipto in
luco Jeroboamo ſacrificium vitulī immolanti obſtreput: ex-
tendit ille manū, ut virū Dei necaret, & manus exaruit, al-
tare diſſiliit, effusi ſunt cineres, apparuit, Numen iraſci ſceleri. Sed
nimis miſericors ira fuit: itaque ut deprecanti reſtituta eſt ma-
nus arida, ſimul reſtitui vitulo dejectum altare jussit ingratus,
velut ab idolo, & non à Deo Iſrael veniſſet beneficium ſibi. In
novum Pharaonem incidiſſimus, qui dura cervice, & pingui collō
contra Omnipotentem insurgens clamat: *Nefcio Dominum!* ſed
ego ad correctionem ſtultiæ ultimum admovebo arietem: for-
tē felicior, quām Addo, ero. *Aram.* Ut metuo grave malum.
Quia tamen ſic fixum eſt animo tibi, proceſe fortis: teſtem ge-
nerofi facinoris Aramum habes, & eundem periculi ſocium. *Abias.*
Nihil metue tibi. Legatum jura gentium ſecurum reddunt.
Aram. Qui juſ Divinum ſpernunt, juſ gentium audient?
Abias. Paſſim vides, humana præcepta ſtudioſius, quām
Divina ſervari. Quidquid futurum eſt, beati ſumus. Si vin-
cimus

mus. Deus triumphat: si cadimus, DÉO cadimus: non possumus gloriosius mori. Effervet sanguis, & juvenescit, Aram, ut pro Numinis honore calidius fluat. *Aram.* Quousque moraris igitur! irruere, & everte Altare sacrilegium! *Abias.* Nondum, amice! nam spectatrix aula sit, est necesse, ut intelligent, in medio nationis pravæ non deesse, qui audeat detestari palam commune scelus. Aram, hæc est magna gloria nostri Dei, quod animum suis tam magnum tribuat, ut vir unus audeat adversus mille pugnare.

S C E N A II.

Abias. Aram. Zara.

Zara. Video, quos optabam. Spectaculum dabimus, quod vos oblectet. *Abias.* Insultat Zara? ut impediām sacrificium, huc me extuli, non ut videam. Me vivo, sacrificium hodie nullum fiet. *Zara.* Imò te vivo fiet, quale factum est nunquam. Sed dicite mihi, non hac fugientem Jeroboamum vidi-
stis? *Abias.* Fugientem? *Aram.* Jeroboam? *Zara.* Fugientem ajo. At quoque abdiderit se, non effugiet. Silva omnis cincta indagine tigridem cum catulis claudit, & paulatim circulus in arctum coit. Nunc scies tu, quod nescisti: scies quem constituerit Dominus Regem super Israel, ut percutiat Domum Jeroboam in hac die. *Abias.* Heu! quid loqueris Zara? *Aram.* Nuda arma loquuntur, quod tacet: conjuratio, conjuratio est! *Zara.* Imò venatio est, qua nulla possit esse jucundior. Vivat Rex Baasa, vivat! *Abias.* Baasa, inquis, Baasa se Regem dicit? ô juste Deus! *Aram.* Et Zara rebellem adjuvat? *Zara.* Tyrannum perdimus. Executio latebras, in quibus se frustra occulit miser. *Abias.* Baasa se Regem dicit, ille fidelis Baasa, cuius consiliis & tutelæ tantæ se fiduciâ commisit Jeroboam! hoc habent Reges, qui sperant fidelem sibi Ministrum fore, qui non est Deo. *Aram.*

O spes

O spes inanis ! qui enim non colit Deum , quamdiu colet Regem ? propter se Regi servit : ergò servire definet, cùm erit commodum sibi. *Ahias.* Jam intelliget infelix, quid expediatur: putavit miser, ut Numinis irati fulmen effugeret, *utile peccatum fore!* & melius esse, novo scelere offendere Deum, quām deprecari !

S C E N A III.

Baasa. Zara. Ahias. Aram. Nadab. Jeroboam.

Nad. **H**eu! quò me recondam ? Vir Dei juva ! *Ahias.* DEUS Israel te juvet Princeps ! ad Deum fuge ! *Nad.* Baasa, *Zara*, amici, quò abiistis? *Aram.* Ah ! quos inclamas non audiunt te ! *Nad.* Ahia ! periit Domus Jeroboam ! prodicti sumus ! ingressos lucum deseruerunt Principes tribuum ad clamorem immanem, qui, nescio, unde se extulit. Dispersis illis, undique tela volant in nostram necem ! fratres mei percussi miserè, vix trahunt animam : Rex Pater fugit : quid ego faciam ? ô Baasa ! Baasa, tuere me ! *Ahias.* Quò te proripis ? mane ! ego defendam te ! *Zara.* Nisi fallor, audivi Nadabi vocem : quò se subduxit ? at ecce ! ipse hac Jeroboam prodit. Ut pallet ! ut fremit ! irruam ! .. *Jerob.* Vos adeatis ? & tu, amice *Zara* ! spes bona redit. Jo ! age, tuere Regem tuum ! duc in proditorem ! nomina, quis est, qui aulam & cives concitat adversum me ! ubi est ? inultum saltem ne mori sinas ! *Ahias.* Ah ! fuge Rex, & quà potes, absconde te ! Baasa regnat ! *Jerob.* Baasa regnat ! files *Zara* ? ergò vertatur orbis ! ruant in montes flumina ! aretur coelum ! redeat antiquum chaos ! rebellat amicus mihi ! *Ahias.* Perfidiam DEus perfidiâ punit. *Jerob.* Impii ! scelesti ! infames trans fugæ ! sic vestrum vos Regem colitis ! *Ahias.* Sicut tuum tu DEum colebas. *Jerob.* Hæc fides est, hæc religio juramenti ? *Ahias.* Poena talionis. *Jerob.* Heu ! video scelus meum ! dixisti verum, Ahia, periit ! & pereunt omnes mei ! *Ahias.* Nunc saltem, Rex Ahiam

Pp 3

audi !

audi! clama: peccavi Domino ! prorue idolum turpe, quod
tibi tanti est mali causa. *Jerob.* Irrides! nam non in ipso cona-
tu obruar? *Abias.* Saltem in conatu glorioso, saltem poenitens.
Jerob. Serum consilium est: non sum dispositus. Tu potius,
sceleste latro, da poenas mihi, ne solus in stygem abeam. *Zara.*
Furis Jeroboam, & ultrò provocas! en! adest Rex! si sapis, ar-
ma abjicis, & vitam supplex exoras tibi! *Jerob.* Aspectus feralis
congredere cum Domino serve impie! *Baasa.* Bona verba Jero-
boam, bona verba servare te possunt: si feris, peris. *Aram.* Me
pono medium. Rex fuge, in fuga salus! Asa servabit te!
Jerob. In ludibrium servor! *Baasa.* Fuge, fuge! qui ludibrium
fugis, in mortem incides. At tu desine minas, *Aram,* si amas
te! *Zara* mecum.

SCENA IV.

Jeroboam. Abias. Aram.

Abias. O Rector orbis, quām nulla est in humanis consiliis fi-
des! *Aram.* Minùs in sceleratis, in quibus tamen
tam multi ponunt fundamentum votorum suorum, velut si
sperari felicitas posset aliqua, invito te! *Abias.* O tristis dies!
amice, timeo, ne jam cum Patre Filii ac nepotes venerint in
manus crudelis Baasæ! O sancta Nemesis, sic scelera punis
per scelestos, quos iterum punies! *Jerob.* Heu! immane vul-
nus! telum atrox! *Ahia!* *Aram!* *Aram.* prô! qualis occurrit
Rex! *Jerob.* Emissum nescio cujus manu ferale telum cum stri-
dore perrupit pectus: diffregi lignum, cuspis fatalis hæret: va-
lete! morior! *Abias.* Manus omnipotentis sic ferit Rex: agno-
scere manum! verere tandem! *Aram.* Patere ligari vulnus! *Jerob.*
Dixi: cuspis hæret: actum est! sentio manum gravem! *Abias.*
Et graves offensas doles? *Jerob.* Vulnus doleo! Regnum, ami-
cos,

cos; Filios, Nepotes, vitam perire doleo! *Ahias.* Ne simul anima pereat, de culpa dole! dic: Miserere mei Deus! confiteor! doleo! deprecor! *Jerob.* Jam viscera turbat mors! heu! amara mors! *Ahias.* Miserere magne Deus, magni peccatoris! *Jerob.* Scelestē Baala! *Ahias.* Baasam Deus puniet, te punit modō: de te cogita, ut poena tua medicina sit tibi. *Aram.* moritur! torquentur oculi, & spumas eructat os. *Jerob.* Conspuo inutiles Deos, exitii fontem mei! *Ahias.* Sic bene Rex! & DEum verum, DEum unum, DEum tuum offendisse te doles? *Jerob.* Heu! dolor atrox! amici, omnia perdidimus! Habet tibi exosam animam vindex Numen! habe! crucia! *Ahias.* *Aram.* Miserere! *Aram.* Expiravit. *Ahias.* Finiit vitam, utiliam & poenas finierit!

SCENA V.

Accedunt Nadab, Baasa. Zara.

Baasa. **A**Udivi gemitum: ictus fuerit. *Ahias.* Salve flagellum DEI! quoūsque s̄avies? *Baasa.* Placet titulus: flagellum sum, instrumentum furoris Domini. *Ahias.* Quod tamen, postquam usus fuerit Dominus, in ignem abject: metue tibi! *Baasa.* Tu tace modō: persequor, quem DEUS odit. *Aram.* Jam illum percussit Dominus, & mortuus est. Viden', ut grandi vulnere hiat pectus! *Baasa.* Lætum spectaculum! *Zara.* Rex Baasa, vive! *Ahias.* O res humanæ! huic acclamat vitam, dum iste moritur! *Baasa.* Zara, quot numeras funera? *Zara.* Novem. Solus adhuc Nadabus latet: sed non evadet. *Nadab.* Vocem audio amici Baiae! *Baasa.* Nadabum juva! *Ahias, Aram.* Ah! fuge Princeps! *Aram.* In manus inimici teipsum tradis. *Baasa.* Viperæ progenies vivat! huc verte oculos! *Nadab.* Te video Pater!

ter! scindere in partes pectus! Zara. Scindam? Baasa. Mihi debetur iste! Nadab. Heu! hoc mihi Baasa! Baasa. Hem! rursum effugiet! retrahe! feri! macta! Nadab. Maledicte Baasa! infande latro! en! obvium pectus fero! satia furorem ferox! Baasa. Habet. Nunc triumpho. Aram. Impletum est oraculum triste Ahias. Sapite hoc aspectu, qui contra DEum sapitis! ecce! peccatum utile!

MEDITATIO II. PECCATUM MALUM SUMME TURPE SIVE NABUCHODONOSOR.

ARGUMENTUM.

Nulum summè turpe Peccatum vocamus, quia non damna solum fortunis, familiis, vitæ ipsi immania, ultimaque, ut nuper vidimus, sed etiam pudorem, infamiam, & omne dedecus ferre solet, tunc maximè, cum per medium Deo tam excrabile volumus honorem tueri, vindicare, urgere. Expertus eit Nabuchodonosor Babyloniae Rex, in quo impletum est ad litteram Divinum Oraculum Psalm. 48. Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis faelus est illis. Cum enim adorari statuam vellet, quam sibi